

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (negyedik tanács)

2015. szeptember 25.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés — 2002/584/IB kerethatározat — Európai elfogatóparancs — A 2. cikk (4) bekezdése és a 4. cikk 1. pontja — Végrehajtási feltételek — Az európai elfogatóparancs végrehajtását a kettős büntethetőségen kívül azon feltételnek alárendelő nemzeti büntetőjog, hogy a bűncselekmény esetében a végrehajtó tagállam joga szerinti büntetési tétel felső határa legalább tizenkét havi szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés legyen”

A C-463/15. PPU. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Rechtbank Amsterdam (Hollandia) a Bírósághoz 2015. szeptember 2-án érkezett, ugyanaznap hozott határozatával terjesztett elő az előtte

az **Openbaar Ministerie**

és

A.

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen tanácselnök, K. Jürimäe, J. Malenovský, M. Safjan (előadó) és A. Prechal bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint a Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke alapján, indokolt végzéssel határoz,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: holland.

Végzést

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal (HL L 81., 24. o.) módosított, az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat (HL L 190., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 34. o.; a továbbiakban: 2002/584 kerethatározat) 2. cikke (4) bekezdésének és 4. cikke 1. pontjának értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet a procureur des Konings bij de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (a brüsszeli elsőfokú bíróság mellett működő királyi ügyész, Belgium) által A. ellen kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtása keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2002/584 kerethatározat (5), (6), (7) és (10) preambulumbekzdése a következőképpen rendelkezik:
 - „(5) Az Uniónak abból a kitűzött céljából, hogy a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségévé váljon, következik a tagállamok közötti kiadatás eltörlése és annak az igazságügyi hatóságok közötti átadási rendszerrel való felváltása. Emellett az elítéltek vagy gyanúsítottak – büntetőítélet végrehajtása vagy büntetőeljárás lefolytatása céljából történő – átadásának új, egyszerűsített rendszerének bevezetése lehetővé teszi a jelenlegi kiadási eljárások bonyolultságának és a jelenlegi kiadási eljárásokban rejlő késlekedés kockázatának a megszüntetését is. A tagállamok között mindaddig irányadó hagyományos együttműködési kapcsolatokat a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségében a büntetőügyekben hozott bírósági határozatok szabad mozgásán nyugvó rendszernek kell felváltania mind az ítélethozatal előtti, mind az azt követő szakaszban.
 - (6) Az e kerethatározatban előírt európai elfogatóparancs az első konkrét megvalósulása a büntetőjog területén a kölcsönös elismerés elvének, amelyre az Európai Tanács az igazságügyi együttműködés »sarokkövéként« utalt.
 - (7) Mivel az 1957. december 13-i európai kiadási egyezményre épülő többoldalú kiadási rendszer felváltását a tagállamok egyoldalúan eljárva nem képesek kielégítően megvalósítani, és e cél – nagyságát és hatásait tekintve – az unió szintjén jobban megvalósítható, a Tanács az [EU] 2. [cikkben] és az [EK] 5. [cikkben] foglalt szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az arányosság elvének megfelelően, amelyet az utóbbi cikk rögzít, ez a kerethatározat nem lép túl az e cél megvalósításához szükséges mértéken.
- [...]
- (10) Az európai elfogatóparancs szabályozása a tagállamok közötti nagyfokú bizalomra épül. Végrehajtása csak abban az esetben függeszthető fel, ha a tagállamok egyike súlyosan és tartósan megsérti az [EU] 6. [cikk] (1) bekezdésében rögzített alapelveket, és ezt a Tanács a Szerződés 7. cikkének (1) bekezdése szerint, a 7. cikkének (2) bekezdésében rögzített következményekkel megállapítja.”

4 E kerethatározat 1. cikke ekként rendelkezik:

„(1) Az európai elfogatóparancs egy tagállamban kibocsátott igazságügyi hatósági határozat, amely azt a célt szolgálja, hogy egy másik tagállam a büntetőeljárás lefolytatása, szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása végett a keresett személyt elfogja és átadja.

(2) A tagállamok minden európai elfogatóparancsot a kölcsönös elismerés elve alapján és e kerethatározat rendelkezéseinek megfelelően hajtanak végre.

(3) E kerethatározat nem érinti az [EU] 6. [cikkben] biztosított alapvető jogok és alapvető jogelvek tiszteletben tartásának a kötelezettségét.”

5 Az említett kerethatározatnak „Az európai elfogatóparancs alkalmazási köre” című 2. cikke a következőképpen szól:

„(1) Európai elfogatóparancs olyan cselekmények esetén bocsátható ki, amelyeknél a kibocsátó tagállam joga szerint a büntetési tétel felső határa legalább tizenkét havi szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés, illetve ha a szabadságvesztést kiszabó ítéletet vagy a szabadságelvonással járó intézkedést már meghozták, ennek időtartama legalább négy hónap.

(2) E kerethatározat értelmében és a cselekmény kettős büntethetőségének mérlegelése nélkül az európai elfogatóparancs alapján átadásra kerül sor az alábbi bűncselekmények esetében, ha ezeknél a kibocsátó tagállam joga szerint a kibocsátó tagállamban a büntetési tétel felső határa legalább háromévi szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés:

[...]

(4) A (2) bekezdésben fel nem sorolt bűncselekmények esetében az átadás feltételül szabható, hogy azok a cselekmények, amelyek miatt az európai elfogatóparancsot kibocsátották, a végrehajtó tagállam joga szerint – tényállási elemeiktől és minősítésüktől függetlenül – bűncselekménynek minősüljenek.”

6 Ugyanezen kerethatározatnak „Az európai elfogatóparancs végrehajtása megtagadásának mérlegelhető okai” című 4. cikkének 1. pontja a következők szerint rendelkezik:

A végrehajtó igazságügyi hatóság az alábbi esetekben tagadhatja meg az európai elfogatóparancs végrehajtását:

1. ha a 2. cikk (4) bekezdésében említett esetek egyikében az európai elfogatóparancs alapjául szolgáló cselekmény a végrehajtó tagállam joga szerint nem bűncselekmény; azonban nem tagadható meg az európai elfogatóparancs végrehajtása adókkal és illetékekkel, vámokkal és devizával kapcsolatos ügyekben azon az alapon, hogy a végrehajtó tagállam joga nem ír elő ugyanolyan adót vagy illetéket, vagy nem tartalmaz ugyanolyan típusú szabályokat az adó-, illeték-, valamint vám- és devizasabályozás terén, mint a kibocsátó tagállam joga;

[...]”

A holland jog

- 7 A személyek átadásáról szóló törvény (Overleveringswet) 7. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az átadás csakis az alábbi esetekben engedélyezhető:

- a) a kibocsátó tagállam hatóságai által annak gyanúja alapján indított bűnügyi nyomozás érdekében, hogy a kibocsátó igazságügyi hatóság szerint a keresett személy az alábbi cselekményt követte el:
- 1° a kibocsátó tagállam joga szerint bűncselekménynek minősülő és a jelen törvény 1. mellékletében foglalt felsorolásban is szereplő cselekményt, amelynél a kibocsátó tagállam joga szerint a büntetési tétel felső határa legalább háromévi szabadságvesztés; vagy
 - 2° mind a kibocsátó tagállam joga, mind pedig a holland jog szerint büntetendő egyéb cselekmény, amelynél a büntetési tétel felső határa legalább tizenkét havi szabadságvesztés;
- b) a keresett személlyel szemben az 1° és 2° pontban meghatározott cselekmény miatt kiszabott négyhavi vagy annál hosszabb szabadságvesztésnek a kibocsátó tagállamban történő végrehajtása érdekében.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 8 A Rechtbank Amsterdam (amszterdami elsőfokú bíróság) mellett működő ügyészség kérelmet nyújtott be e bírósághoz a procureur des Konings bij de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel által 2014. november 6-án kibocsátott, A. elfogására és átadására irányuló európai elfogatóparancs végrehajtása iránt – aki jelenleg a holland bíróságok által jogerősen kiszabott szabadságvesztés-büntetés végrehajtása miatt Hollandiában van fogva tartásban – egy másik, A.-val szemben Belgiumban kiszabott öt éves szabadságvesztés-büntetés végrehajtása érdekében.
- 9 Ez az európai elfogatóparancs említést tesz a Rechtbank van eerste aanleg van Brussel (brüsszeli elsőfokú bíróság) 43. büntetőtanácsa által 2014. október 7-én kihirdetett ítéletről.
- 10 Az A. elítélése alapjául szolgáló cselekményeknek az alapügyben szóban forgó európai elfogatóparancsban foglalt ismertetése a következőképpen foglalható össze. 2013. március 2-án, Brüsszelben A. összetört egy üvegpoharat, lovagló ülésben a feleségére ült, és az egyik kezével elkezdte fojtogatni, a másik kezével pedig a fejét, a nyakát és a bal karját ütötte az összetört üvegpohárral. A feleség orvosi vizsgálata során három, hegyes és éles tárgy okozott sérülést állapítottak meg. Ezt megelőzően a 2013. február 28-tól 2013. március 2-ig terjedő időszakban A. verte a feleségét.
- 11 A kérdést előterjesztő bíróság úgy értelmezi, hogy a belga jogban „a feleség sérelmére elkövetett, munkaképtelenséget okozó szándékos testi sértést” és „a feleség sérelmére elkövetett szándékos testi sértést” megvalósító bűncselekmények esetén a holland jogban – mindkét esetben – szabadságvesztés-büntetés szabható ki, amely büntetési tételének felső határa legalább tizenkét hónap. Ezzel szemben az A. terhére rótt harmadik cselekmény, vagyis a tiltott fegyver tartása a holland jogban csupán harmadik kategóriába tartozó bírsággal büntetendő.
- 12 A kérdést előterjesztő bíróság kétli, hogy a szóban forgó európai elfogatóparancsot e harmadik cselekményt illetően végre lehet hajtani, tekintettel a személyek átadásáról szóló törvény 7. cikkének (1) bekezdésére, amely e bíróság szerint előírja, hogy a keresett személynek felrótt cselekményeknek mindkét érintett tagállamban büntetőjogi szankciót kell maguk után vonniuk, és hogy az említett cselekmények esetén mindkét tagállamban a büntetési tétel felső határának legalább tizenkét havi

szabadságvesztésnek kell lennie. Ez alapján felmerül azonban a kérdés, hogy az ezen értelmezésre alapított megtagadás összeegyeztethető-e a 2002/584 kerethatározat 2. cikkének (4) bekezdésével és 4. cikkének 1. pontjával.

- 13 E körülmények között a Rechtbank Amsterdam úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„Lehetővé teszi-e a [2002/584] kerethatározat 2. cikkének (4) bekezdése és 4. cikkének 1. pontja a végrehajtó tagállam számára, hogy e rendelkezéseket oly módon ültesse át a nemzeti jogba, hogy ne csak azt a követelményt határozhassa meg, hogy a cselekmény a saját jogában bűncselekménynek minősüljön, hanem azt is, hogy a büntetési tétel felső határa legalább tizenkét hónapig terjedő szabadságvesztés legyen?”

A sürgősségi eljárásról

- 14 A kérdést előterjesztő bíróság a Bíróság eljárási szabályzatának 107. cikke alapján a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem sürgősségi eljárásban történő elbírálását kérte.
- 15 Ez a bíróság a kérelmet különösen azt kiemelve indokolta, hogy a holland bíróságok által A.-val szemben kiszabott szabadságvesztés-büntetés végrehajtása 2016. január 1-jéig tart. 2015. szeptember 17-étől azonban e büntetés végrehajtása megszakítható, feltéve hogy ezzel egyidejűleg A.-t Hollandiából kitoloncolják.
- 16 A kérdést előterjesztő bíróság a 2015. július 24-i tárgyalást követően elrendelte A. letartóztatását attól az időponttól kezdődően, amikor a más bűncselekmény miatti fogva tartása megszűnik. A 2015. augusztus 18-i tárgyaláson az ügyészség közölte, hogy végrehajtja ezt az intézkedést, ha a holland bíróságok által kiszabott büntetés végrehajtásának befejeződésekor az európai elfogatóparancsról még nem születik meg a végleges határozat.
- 17 A kérdést előterjesztő bíróság szerint, aki megjegyzi, hogy az európai elfogatóparancs végrehajtásáról szóló határozat meghozatalára vonatkozóan a 2002/584 kerethatározat 17. cikkének (3) és (4) bekezdésében meghatározott határidők 2015. szeptember 21-én lejárnak, a Bíróságnak az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre adott azonnali válasza közvetlen és döntő hatással van A. Hollandiában való fogva tartásának tartamára. Végül A. maga kérte, hogy a lehető leggyorsabban adják át a belga hatóságoknak.
- 18 E tekintetben ki kell emelni először, hogy a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya a 2002/584 kerethatározat értelmezése, amely kerethatározat az EUM-Szerződés harmadik részének a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségére vonatkozó V. címe alá tartozik. Így sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás tárgya lehet.
- 19 Másodsorban A. jelenleg is fogva tartásban van, de 2015. szeptember 17-étől a büntetésének végrehajtása megszakítható, amennyiben Hollandiából kitoloncolják. E kitoloncolás az európai elfogatóparancs végrehajtásaképpen a belga hatóságoknak – A. kívánságával összhangban – való átadásával foganatosítható. Amennyiben 2016. január 1-je előtt nem hoznak határozatot az említett elfogatóparancs végrehajtására vonatkozóan, A. főszabály szerint fogva tartásban marad e határozat meghozataláig.
- 20 E körülmények között az előadó bíró javaslatára, a főtanácsnok meghallgatását követően a Bíróság negyedik tanácsa 2015. szeptember 10-én úgy határozott, hogy helyt ad a kérdést előterjesztő bíróság azon kérelmének, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet sürgősségi eljárásban bírálják el.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 21 Az eljárási szabályzat 99. cikke értelmében, ha a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra terjesztett kérdés azonos egy olyan kérdéssel, amelyről a Bíróság már határozatot hozott, vagy az ilyen kérdésre a válasz egyértelműen levezethető az ítélkezési gyakorlatból, vagy ha az előzetes döntéshozatalra elé terjesztett kérdésre adandó válasz nem enged teret semmilyen ésszerű kétségnek, a Bíróság az előadó bíró javaslatára és a főtanácsnok meghallgatását követően az eljárás során bármikor indokolt végzéssel határozhat.
- 22 A jelen előzetes döntéshozatalra utalás keretében e rendelkezést alkalmazni kell.
- 23 A kérdést előterjesztő bíróság a kérdésével lényegében arra vár választ, hogy a 2002/584 kerethatározat 2. cikkének (4) bekezdését és 4. cikkének 1. pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az, ha az európai elfogatóparancs alapján történő átadásnak a végrehajtó tagállamban nem csupán az a feltétele, hogy az ezen elfogatóparancs kibocsátásának alapjául szolgáló cselekmény e tagállam jogában bűncselekménynek minősüljön, hanem az is, hogy ugyanezen jog szerint a büntetési tétel felső határa legalább tizenkét hónapig terjedő szabadságvesztés legyen.
- 24 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a kerethatározat 4. cikkének 1. pontja értelmében a végrehajtó igazságügyi hatóság megtagadhatja az európai elfogatóparancs végrehajtását, ha az e kerethatározat 2. cikkének (4) bekezdésében említett esetek egyikében az európai elfogatóparancs alapjául szolgáló cselekmény a végrehajtó tagállam joga szerint nem bűncselekmény. Az említett 2. cikk (4) bekezdése meghatározza, hogy ez a lehetőség az ugyanezen cikk (2) bekezdésében fel nem sorolt bűncselekményekre vonatkozik, tényállási elemeiktől és minősítésüktől függetlenül.
- 25 A végrehajtás megtagadásának ezen említett lehetősége tehát arra az esetre korlátozódik, ha az európai elfogatóparancs tárgya egy olyan cselekmény, amely nem szerepel a 2002/584 kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott felsorolásban, és a végrehajtó tagállam joga szerint nem minősül bűncselekménynek.
- 26 Az alapügyben szóban forgó tényállások egyikét, a tiltott fegyver tartását illetően, ami a kérdést előterjesztő bíróság szerint a holland jogban mindazonáltal bűncselekmény, meg kell állapítani, hogy az arra vonatkozó európai elfogatóparancs végrehajtásának megtagadása nem tartozik a 2002/584 kerethatározat 2. cikkének (4) bekezdésében és 4. cikkének 1. pontjában kifejezetten meghatározott eset körébe.
- 27 Mindemellett sem a 2002/584 kerethatározat 2. cikkének (4) bekezdése, illetve 4. cikkének 1. pontja, sem pedig annak más egyéb rendelkezése nem határozza meg egy olyan cselekményre vonatkozó európai elfogatóparancs végrehajtása megtagadásának lehetőségét, amely bár a végrehajtó tagállamban bűncselekménynek minősül, azonban nem jár olyan szabadságvesztés-büntetéssel, amely büntetési tételének felső határa legalább tizenkét hónapig terjed.
- 28 Ezt a megállapítást a 2002/584 kerethatározat általános rendszere és célkitűzései is alátámasztják.
- 29 Ez a kerethatározat ugyanis, amint az a 2. cikkének első két bekezdéséből kitűnik, azon bűncselekmények vonatkozásában, amelyek európai elfogatóparancs tárgyát képezhetik, a kibocsátó tagállam joga szerint alkalmazandó büntetési tételek köré szerveződik (lásd ebben az értelemben: *Advocaten voor de Wereld ítélet*, C-303/05, EU:C:2007:261, 52. pont). Ennek oka az, hogy a büntetőeljárás lefolytatására, a szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtására, amelynek céljából az ilyen elfogatóparancsot kibocsátották, e tagállam szabályainak megfelelően kerül sor.

- 30 A kiadatás rendszerével ellentétben, amelyet a 2002/584 kerethatározat eltörölt és az igazságügyi hatóságok közötti átadási rendszerrel váltott fel, e kerethatározat már nem veszi figyelembe a végrehajtó tagállamban alkalmazandó büntetések mértékét. Ez megfelel e kerethatározat által követett, annak (5) preambulumbekzdésében meghatározott azon elsődleges célnak, hogy a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségében a büntetőügyekben hozott bírósági határozatok szabad mozgását biztosítsa.
- 31 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy a 2002/584 kerethatározat 2. cikkének (4) bekezdését és 4. cikkének 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az, ha az európai elfogatóparancs alapján történő átadásnak a végrehajtó tagállamban nem csupán az a feltétele, hogy az ezen elfogatóparancs kibocsátásának alapjául szolgáló cselekmény e tagállam jogában bűncselekménynek minősüljön, hanem az is, hogy ugyanezen jog szerint a büntetési tétel felső határa legalább tizenkét hónapig terjedő szabadságvesztés legyen.

A költségekről

- 32 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

A 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal módosított, az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat 2. cikkének (4) bekezdését és 4. cikkének 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az, ha az európai elfogatóparancs alapján történő átadásnak a végrehajtó tagállamban nem csupán az a feltétele, hogy az ezen elfogatóparancs kibocsátásának alapjául szolgáló cselekmény e tagállam jogában bűncselekménynek minősüljön, hanem az is, hogy ugyanezen jog szerint a büntetési tétel felső határa legalább tizenkét hónapig terjedő szabadságvesztés legyen.

Aláírások